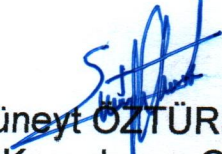

Sayın Katılımcımız,

OSB Üst Kuruluşu' nun (OSBÜK) 18.03.2020 tarih, GS.2020/185 sayılı, ilan ve reklam vergisi konulu sirküleri (2020/05) ve eki Resmi Gazete nüshası ektedir.

Bilgi edinilmesi ve gereği hususunu bilgilerinize arz ederim.

Saygılarımla,

Cüneyt ÖZTÜRK
İzmir Kemalpaşa OSB
Bölge Müdürü

Ek: Sirküler ve Resmi Gazete Nüshası

S İ R K Ü L E R
(2020/5)

Sayı : GS.2020/185
Konu : İlan ve Reklam Vergisi

18.03.2020

DAĞITIM YERLERİNE

Danıştay Dokuzuncu Daire Başkanlığı'nın belediyelerin organize sanayi bölgelerinde yer alan iş yerlerinden ilan ve reklam vergisi alamayacağına dair 2019/4849 sayılı kararı 14 Mart 2020 tarih ve 31068 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmış olup, ekte gönderilmektedir.

Bilgilerinizi rica ederim.

Saygılarımla,

O. Fatih SOYSAL
Genel Sekreter

Ek : Resmi Gazete Nüshası,

Dağıtım : Tüm Organize Sanayi Bölgeleri

DANIŞTAY KARARI

Danıştay Dokuzuncu Daire Başkanlığından:

Esas No : 2018/154

Karar No : 2019/4849

Kanun Yararına Temyiz Eden: Danıştay Başsavcılığı

Davacı : Tuğra Bilgisayar ve Mühendislik Hizmetleri
Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

Vekili : Av. Cihad Akca
Hanımeli Sok. No:20/15 Sıhhiye/ANKARA

Davalı : Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı – ANKARA

Vekili : Av.Emine Sinem Bozdemir - Aynı Adreste

İstemin Konusu : Ankara 2. Vergi Mahkemesinin 26/04/2017 tarih ve E:2016/2052, K:2017/600 sayılı kararının kanun yararına temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

Yargılama Süreci

Dava Konusu İstem: Davacı şirket tarafından, Organize Sanayi Bölgesinde yer alan iş yeri için Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığınca düzenlenen borç hesap kartıyla 2014, 2015 ve 2016 yıllarına ilişkin olarak tahakkuk ettirilen ilan ve reklam vergisi, katma değer vergisi dahil tahsis ücreti ile gecikme zammının kaldırılması istemiyle dava açılmıştır.

Kanun Yararına Temyiz Edilen Kararın Özeti: Ankara 2. Vergi Mahkemesince, davacı şirket adına düzenlenen borç hesap kartıyla istenilen 2014, 2015 ve 2016 yıllarına ait ilan ve reklam vergisiyle hesaplanan gecikme zammının iptali istemiyle dava açıldığı, dava dosyasının incelenmesinden; davacı tarafından, şirketin organize sanayi bölgesinde bulunması sebebiyle belediyenin yetkili olmaması, organize sanayi bölgelerinin gelirleri arasında ilan ve reklam gelirlerinin de sayılması nedeniyle davalı Belediyenin yetkisiz olduğu yönünde iddialarda bulunulduğu, 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun 12. maddesinde organize sanayi bölgelerinin gelirleri arasında ilan ve reklam gelirleri de sayılmışsa da; söz konusu maddede "gelir" kavramına vurgu yapıldığı ve vergiden söz edilmediği, dolayısıyla vergi gelirlerinin Organize Sanayi Bölgelerince tahsil edileceği yönünde bir düzenleme olmadığı, nitekim vergi alma yetkisi kanunlarla belirlendiği ve vergilerin kanunun yetkilendirdiği organlar vasıtasıyla tahsil edildiği, bu durumda Büyükşehir Belediyesi sınırları içinde yer alan Organize Sanayi Bölgesinde yer alan sanayi kuruluşlarının Büyükşehir Belediyesinin yetki alanındaki meydan, bulvar, cadde ve anayollar ile bu alanlara cephesi bulunan binalar üzerindeki her türlü ilan ve reklam vergileri Büyükşehir Belediyesince tahsil edileceğinden, dava konusu işlemde hukuka aykırılık görülmediği gerekçesiyle davanın reddine kesin olarak karar verilmiştir.

Danıştay Başsavcılığı tarafından, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi hükmü uyarınca, isteme konu mahkeme kararının kanun yararına bozulması istenilmektedir.

Danıştay Başsavcısı Halil YILMAZ'ın Düşüncesi: Organize Sanayi Bölgesinde işyeri bulunan davacı şirketten Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığına borç hesap kartı ile 2014, 2015 ve 2016 yıllarına ilişkin olarak istenilen ilan ve reklam vergisi ile gecikme zammının kaldırılması istemiyle açılan davayı reddeden Ankara 2. Vergi Mahkemesinin kesin olarak verdiği 26.4.2017 gün ve E:2016/2052, K:2017/600 sayılı kararının, hukuka aykırı olduğu öne sürülerek davacı şirket tarafından kanun yararına temyiz edilmesi istemiyle Danıştay Başsavcılığını bilgilendiren dilekçe üzerine konu incelendi:

5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun "Büyükşehir ve ilçe belediyelerinin görev ve sorumlulukları" başlıklı 7'nci maddesinde, Büyükşehir belediyesinin görev, yetki ve sorumlulukları ile ilçe belediyelerinin görev ve yetkileri belirlenmiş, anılan maddenin sondan bir önceki fıkrasında da, 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanunuyla Sanayi ve Ticaret Bakanlığına ve organize sanayi bölgelerine tanınan yetki ve sorumlulukların bu Kanunun kapsamı dışında olduğu hükme bağlanmıştır. Anılan Kanunun 23 üncü maddesinin (e) bendinde de, Büyükşehir belediyesinin yetki alanındaki meydan, bulvar, cadde ve ana yollar ile bu alanlara cephesi bulunan binalar üzerindeki her türlü ilan ve reklamların vergileri ile asma, tahsis ve bakım ücretleri, Büyükşehir Belediyesi gelirleri arasında sayılmıştır.

4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun "Gelirler" başlıklı 12 nci maddesinin birinci fıkrasının (k) bendinde ise; ilan ve reklam gelirleri Organize Sanayi Bölgesinin gelirleri arasında gösterilmiştir.

Olayda, Organize Sanayi Bölgesinde işyeri bulunan davacı şirket nezdinde yapılan yoklamada ışıklı ve ışısız tabelalar bulunduğu tespit edilerek ilan ve reklam vergisi Ankara Büyükşehir Belediyesince tahakkuk ettirilmiştir. Ancak, Organize Sanayi Bölgesinde yer alan ışıklı ve ışısız reklam tabelaları, davalı Belediyenin yetki alanı içinde bulunmamaktadır. Bu nedenle, davalı belediye tarafından yapılan tahakkuk işleminde mevzuata uyarlık bulunmadığından, davacı şirket adına yapılan tahakkuk ile gecikme zammının kaldırılması istemiyle açılan davayı reddeden vergi mahkemesi kararında hukuka uyarlık görülmemiştir.

Açıklanan nedenle, hukuka aykırı olduğu sonucuna varılan Ankara 2. Vergi Mahkemesinin kesin olarak verdiği 26.4.2017 gün ve E:2016/2052, K:2017/600 sayılı kararının, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51 inci maddesi uyarınca kanun yararına temyiz edilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

Danıştay Tetkik Hâkimi Ali SAGANAK'ın Düşüncesi : 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun 7. maddesi ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun 12. maddesinin birlikte değerlendirilmesinden; Organize Sanayi Bölgesindeki ışıklı, ışısız reklam tabelaları için ilan ve reklam vergisi alınmasına yönelik olarak Büyükşehir Belediyesinin yetkili olmadığı anlaşıldığından, yetkisiz idarece tesis edilen dava konusu işleminde ve davayı reddeden vergi mahkemesi kararında hukuka uygunluk bulunmadığı için temyiz isteminin kabulü gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Dokuzuncu Dairesince, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

İnceleme ve Gerekeçe

Maddi Olay:

Davacının işyeri adresi olan; Ostim Bosna İş Merkezi No:35/D Yenimahalle/ANKARA adresinde tutulan 19/03/2014 tarihli tespit tutanağı gereğince 12 m² ışıklı tabela için 2014 yılına, 6 m² ışiksiz tabela için 2014, 2015 ve 2016 yıllarına yönelik tahakkuk ettirilen gecikme zammı dahil toplam 2.906,14-TL ilan ve reklam vergisi ile katma değer vergisi dahil tahsis ücretinin, davalı Belediyece tanzim edilen 22/12/2016 tarihli borç hesap kartıyla davacıdan istenilmesi üzerine davanın açıldığı anlaşılmıştır.

İlgili Mevzuat:

5216 sayılı Büyükşehir Belediyeleri Kanunu'nun 7'nci maddesi ile Büyükşehir, ilçe ve ilk kademe belediyelerinin görev ve sorumlulukları belirtildikten sonra, sonradan bir önceki fıkrasında "4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanunu ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığına ve Organize Sanayi Bölgelerine tanınan yetki ve sorumlulukların bu kanunun kapsamı dışında olduğu belirtilmiştir. Aynı Kanununun 23. maddesinin (e) bendinde, Büyükşehir Belediyesinin yetki alanındaki meydan, bulvar, caddé ve ana yollar ile bu alanlara cephesi bulunan binalar üzerindeki her türlü ilan ve reklamların vergileri ile asma, tahsis ve bakım ücretleri, Büyükşehir Belediyesinin gelirleri arasında sayılmıştır.

4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanunu'nun "Gelirler" başlıklı 12. maddesinde Organize Sanayi Bölgesi'nin gelirleri arasında ilan ve reklam gelirlerine de yer verilmiştir.

Hukuki Değerlendirme:

Olayda, Organize Sanayi Bölgesinde yer alan ışıklı ve ışiksiz reklam tabelaları, davalı belediyenin yetki alanı içinde bulunmadığından, yetkisiz idarece tesis edilen dava konusu işlemler ve davayı reddeden Vergi Mahkemesi kararında hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Karar Sonucu:

Açıklanan nedenlerle;

1. Danıştay Başsavcılığının kanun yararına temyiz isteminin kabulüne,
2. Ankara 2. Vergi Mahkemesinin 26/04/2017 tarih ve E:2016/2052, K:2017/600 kararının, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca, hükmün sonuçlarına etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**,
3. Kararın birer örneğinin taraflara ve Danıştay Başsavcılığına gönderilmesine ve bu kararın Resmi Gazete'de yayımlanmasına, 17/10/2019 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.